Կոյս խոնարհն երեւելի․
՚ի մէջ բնաւից հեզահոգի․
Զմեզ ՚ի մեղաց ազատեցեալս։
Արա՛ հեզս եւ զգաստացեալս։
Զվարս ամբիծս դու մեզ շնորհեա՛։
Եւ աներկիւղ ճահ պատրաստեա՛․
Զի ըզ Յս՟ տեսանելով։
Միշտ բերկրեսցուք ը՟ քեզ հոգւով․
Փառք Այ՟ Հօրն վերնոյն։
Վայելչութի՟ն նորին որդւոյն․
Եւ էակցին սբյ՟ հոգւոյն․
Երիցն պատիւ ոմ՟ միոյն, ամէն։

Յիշելով եւս թէ ո՟ք մարիամ Ե_ գիպտացին, ոչ կարելով ՚ի ն՟ք տաճարն մտանել գոլով մեղաւոր, դիմեաց առ_ մայրն գթած, եւ ապաւէնն մեղու՟ց, առաջադրելով ուղղել ապաշխարութ՟ք զկեա_ նս իւրս; եւ առ ժամայն շնորհեցաւ նմա մտանել թարց իմիք արգելման ՚ի ներքս ո՟պ եւ ըղձայր։ արասցէ մերձ նմին զհա_ մառօտ ներգործութի՟ս, հաւատոյ, յու_ սոյ, սիրոյ, եւ ցաւոյ, ասելով; հաւա՟տմ յա՟ծ, յուսամ ՚ի ա՟ծ, եւ սիրեմ զա՟ծ, եւ եւս ցաւիմ, որ մեղանչելով վշտա ցուցի զնա։

 Եւս_